

Ting, er med til at standse den Husleje-lovgivning, som holder Huslejen nede; i samme Øjeblik denne Skranke tages bort, vil det bringe Huslejen til at stige, indvirke prisforhøjende paa Grundens Værdi, medføre forøget Prioritering af Ejendommene. Atter en Forøgelse af Seddelomløbet her i Landet!

Hvad gøres der med Hensyn til Betalingsbalancen? Der gøres med Hensyn til Betalingsbalancen kun det, som hidtil har vist sig frugtesløst, og i alle andre Lande har vist sig frugtesløst, et Forsøg paa gennem en Fordyning ad Toldvejen at skabe en bedre Betalingsbalance.

Vi afviser de Afgiftslove, her er foreslaaet, de vil kun lægge Erhvervslivet her i Landet Hindringer i Vejen; for et enkelt Erhverv, Chokoladeindustrien, vil det utvivlsomt være næsten ruinerende. Om Tolden paa de tidlige Havesager skal jeg kun sige den ene Ting, at disse tidlige Havesager, hvis forøgede Beskatning den højtærede Statsminister Gang efter Gang i disse Aar har afvist, utvivlsomt med større Ret bærer Luksusnavnet end meget af det, man tidligere har opført paa Listerne over Luksusvarer.

Idet vi afviser disse Afgiftslove, maa vi om den samlede Plan sige, at den intet virkeligt Bidrag indeholder til Forbedring af vor Valuta. Derimod indeholder Planen nogle Spirer til en Valutaplan, og rigtigt udviklet kan disse Spirer maaske blive til en samlet Plan. Derfor er det, at vi har følt os forpligtede til at undersøge de to Hovedforslag, som er fremsat af Regeringen, nemlig Forslaget om Valutacentralen og Forslaget om Valutaydelsen, for at se, hvorledes de i den Form, de her har faaet, kan virke, og hvad der maatte kræves for, at de skulde kunne blive til en Valutaplan. Saaledes som Valutacentralen er foreslaaet, er det et Forslag om Kontrol med og Hindring af Spekulation i Valuta. Ved Gennemførelse af Oplysningspligt og andet er det muligt, den i nogen Grad kan hindre en Spekulation og i saa Fald gøre Nytte eller, som den beskedne Handelsminister sagde, ikke gøre nogen Skade. Men i en af denne Lovs Paragraffer er der givet en Anvisning, som, hvis man tager det alvorligt, vil kunne benyttes til at hjælpe paa Betalingsbalancen, hvis Mangler den højtærede Statsminister selv betragter som en af Hovedaarsagerne til vor Kronas Fald. Det er den Bestemmelse, som paa en vis Maade giver Centralen Adgang til at afgøre, hvem der kan faa Valuta. Dette er imidlertid begrænset til Virksom-

heder udenfor Importen; man har draget det mærkelige Skel, at med Hensyn til Virksomheder udenfor Importen skal Centralen kunne skønne over, om de fortjener Valuta eller ikke, men naar der er Tale om Importen selv, kan Centralen ikke skønne derover!

I det Øjeblik, man indser, at det er den for store Import, som gennem den daarlige Handelsbalance paavirker vor Betalingsbalance, maa dog det næste Skridt være dette at indse, at en Importbegrænsning gennem Valutacentralen i alt Fald vil være en mulig Vej. Og for at bringe vor Stilling saa nær op ad det, som vi maa anse det for muligt for den nuværende Regering at gaa med til, har vi erklæret os villige til at ordne dette Forhold saaledes, at det blev den Vareliste, som indeholdes i den Indstilling, som er gjort af Flertallet i Regeringskommissionen af 1920, der blev gjort afhængig af Valutacentralens Til-ladelse og Attest.

Jeg skal ikke komme ind paa den saa hyppigt drøftede Vareliste mere end højest nødvendigt, men kun gøre opmærksom paa to Ting, at Valutakommissionens Forslag er tiltraadt ikke blot af de Mænd, som har underskrevet Kommissionsflertallets Indstilling, men af en af Landbrugets Hovedorganisationer, nemlig Landbrugsraadet, og at den er tiltraadt af den da siddende Regering gennem Meddelelser af dens Statsminister, Handelsminister og Udenrigsminister. Jeg skal gøre opmærksom paa, at Landbrugsraadet den 22. November 1920 i en Meddelelse om dets Forretninger skrev følgende: „Paa Mødet var meddelt et af Anders Nielsen-Svejstrup, Østergaard, i Valutakommissionen forelagt Memorandum samt to af Himmelstrup“ — det er Sekretæren i Landboforeningerne, for Øjeblikket Kandidat for Partiet Venstre i en af de sydsjællandske Kredse — „udarbejdede Bilag. Raadet staar enigt om, at man i Valutaspørgsmaalet maa indtage det samme Standpunkt som i Februar 1920, hvorefter man kunde ønske en Importregulering af Luksusvarer“. Altsaa, Landbrugsraadet har direkte udtalt sig for Kommissionsforslaget af 1920. Paa samme Maade har den højtærede Regering gennem Statsministeren gjort det, idet han har sendt en Tillidsmand til os med Forespørgsel, om vi vilde yde dette Forslag Støtte. Vi har dertil svaret ja.

Hvad vi nu foretager os, er altsaa ikke andet end, at vi sender det af ham til os stillede Tilbud tilbage og siger: hvis han vil gaa ind paa det, som han foreslog